

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. évf. 1. szám

2006. JANUÁR

*Minden kedves
olvasónknak boldog új
esztendőt kívánunk!*

Fületlen bögre

*Ma este elmosogattam nyolcra,
s felrakosgattam a bögréket a polcra.
Kettő fületlen, de előlről szépek,
olyanok éppen, mint a többi épek,
csak a fületlen részt hátulra kell tenni,
és nem kell a hibát úgy szemügyre venni.*

*Így jutott eszembe sok felebarátom,
Nem ritkán őket is „fületlennek” látom.
De úgy teszem őket életem polcára,
hogy ne lássak mindig éppen a hibákra.
Hanem csak a szépre, hanem csak a jóra...*

*mert térek majd egykor én is nyugovóra.
S úgy tesz majd engem is a jóságos Isten,
(ahogy a bögréket rakosgattam itt lenni)
a mennyei polcra nagyirgalmú szemmel,
hátrafele az én „letört füleimmel”...*

dr. Tomcsányi Lászlóné (Emmi), 1999

*A fenti vers kéziratát a 90 éves szerző
iratai között találta leánya és bocsátotta
rendelkezésünkre Vörös Gábor révén.*

Január 8: Vízkereszt, Urunk megjelenése

G + M + B

Január 15-22.: az ökumené hete

Főpróba nélkül

A múlt időn tűnődve fogékonyabbak vagyunk arra, hogy életünk rövid idejében jobban kell figyelni egymásra, okosabban kell gazdálkodni időnkkel, erőnkkel. Életünk nagyon különös, egyszeri lehetőség. Sokféle szerepben próbálhatjuk meg magunkat egyetlen nap alatt is.

A szerepekhez a 2006-os új év sokaknak a megszokott, kicsit már kopottas díszleteket kínálja. Mások majd csodásan új körülmények között adhatják elő élet-játékukat. De nem ez számít, hanem csak az, hogy a Rendező szándékait megértettük-e. Egyáltalán számolunk-e azzal, hogy nem minden rajtunk múlik? Mi csak a magunk szerepét látjuk át, vagy sokszor azt sem, Ő, aki a férj, feleség, szülő, gyermek, testvér, gondolkodó, ápoló, tervező, vigasztaló, építő szerepét osztotta ránk, mindenben segítségünkre van, hogy a legjobbat hozzuk ki magunkból. Ebben a mozgalmas előadásban tanulunk egymástól, mulatunk egymáson, és nem ritkán kikészítjük egymást, amikor önállósítjuk magunkat a Rendezőtől. Az Ő szándéka az, hogy *minden dolgotok szeretetben történjék (1.Kor.16.14), beszédeitek legyen kedves, kellemes (Kol.4,6), egymást magatoknál különbnek tartsátok Fil.2,38)*. A legfőbb rendezői utasítás pedig ez: *nagyon vigyázatok magatokra, és szeressétek Isteneteket az Urat (Józsúé 23, 11)*.

A színpad egyik oldalán az ideális család életképeit mutathatjuk meg, egy más helyszínen az otthon mégoly határozott egyéniség is alázasra fogja magát a hivatal képviselője előtt. Egy-két színnel később már mi osztunk igazságot. Úgy döntünk jelentőségteljes ügyekben, mint akiken egyedül fordul meg minden.

Emberek jönnek-mennek körülöttünk, percekre sodródunk egymás mellé. Nem is szólunk egymáshoz, mert nincs mit mondanunk. Csak a tekintetünket viszik, a lélek tükrébe néznek bele és látnak benne valami szépet, ha az tiszta.

Az előadás szünet nélkül tart. A kudarcától néha megsemmisülve szédelgünk le a színtérről. Ha lassan összeszedtük magunkat, levonjuk a tanulságot, hogy legközelebb hasonló helyzetben mire fogunk vigyázni.

Egyszer csak rájövünk, hogy nem lehet megismételni a jelenetet, visszapergetni a beszélgetést oda, ahol másként kellett volna szólnunk. Minden élesben megy, és önmagunkat kell adnunk. Nincs főpróbája az életünknek, a cselekedeteinknek, szavainknak. Ráadásul sokkal nagyobb súlya van, mint a színházban játszott darabnak. Arról tudjuk, hogy játék. Ott levetik a jelmezüket a színészek. Mi nem bújhatunk ki a bőrünk-ből. Mindennek nagy jelentősége van, amit teszünk.

Amit kimondunk, az hat. Évtizedek múltával is tisztán őrződik a szó, de még a hanglejtés is. Ezek a szavak felemelnek, megtisztítanak vagy megsemmisítenek. Gyermekszívek örzik a mesét, a biztatásunkat. Feleségünk, férjünk él abból a vallomásból, amit mindennap vár, mert mindennap jár neki. Ha nem kapja meg, meghal. Útitársaink bátorságot merítenek abból, ha tudják, hogy nekünk milyen megbízható kísérőnk van. *Nem maradok el tőled, el sem hagylak téged*, igéri az Úr azoknak, akik szívesen veszik a társaságát. Ügyfeleinket megérinti, ha emberséggel, figyelmesen megtesszük értük, ami csak múlik rajtunk.

Egy-egy nagy „jelenet” után körülnézünk, mert jó lenne elismerést kapni. De ki készített fel erre a fellépésre? Kire számíthatunk, ha kiesünk a szerepünk-ből? Ki sűg, ha nem jönnek a szavak, de nem szabad némának maradni? Ki segít át megsemmisítő kudarcon? Kinek hihetjük el, hogy a szerepünkhöz méltó volt a helytállásunk?

A színpad mögött van az öltöző. Ott szed rendbe bennünket a Rendező, amikor eltorzítja arcunkat a szétfolyt smink. Át kell öltözni, és Neki van szép, tiszta ruhája a számunkra. Nem levetett ruha, még senki sem viselte. Jézus Krisztus fehérítette meg.

Halálosan el tudunk fáradni. Az egészséges élet-ritmusba Ő helyez vissza. Ott sírhatunk, ujjonghatunk úgy, hogy egészen felszabadul a szívünk, mert Ő a helyére tesz bennünk mindent és ezáltal minket magunkat.

Egy ölelés, egy biztató szó: *ne félj, mert én veled vagyok!*, mondja hűséges Istenünk, és máris kezdődhet a következő felvonás, Ő meggyőzött, hogy menni fog, hogy szép lesz az élet-játék 2006-ban is, és ha nem léptet le a színpadról, akkor tovább is. Csak a rendezői utasításra hallgassunk egész szívvel: *Nagyon vigyázatok magatokra, és szeressétek Isteneteket, az Urat (Józsúé 23,11)*. *Bálintné Varsányi Vilma*
evangélikus lelkész

Karácsonyi koncert: újlaki hangok

Újlakinak lenni: vállalás kérdése, és nem attól függ, itt lakik-e valaki. Mint ahogy sajnos magyaroknak lenni sem mindenki akar, aki hazánkban él. Eltérően némely határon túliakkal... Mondom, újlakinak lenni vállalás kérdése, s hogy ezt kórusunk, a Sarlós Boldogasszony kórus föl vállálja, nem hagy kétséget. Ezt bizonyítja a december 18-i karácsonyi koncert is.

Talán ezúttal eltekinthetünk a fősorolástól, mi minden szépség került terítékre a hangversenyen. Akit érdekelt, s el tudott jönni, az tudja, és együtt ünnepezt velünk, aki nem, eljön jövőre. Egy biztos: újlaki hangokat visszhangzott templomunk! Tartalomjegyzék helyett tekintsünk inkább a színpalak mögé. Mert amit kívülről hallani lehet, annak a megfejtése egészen mélyen rejtetik. Egy olyan harcban, melyet „békévé old” a közös cél: szolgálni az újlaki közösséget és új híveket szerezni neki Krisztus dicséretére.

Sorainkban vannak újlaki illetőségűek, újlaki misére járók, de vannak, akik messziről jönnek a próbákra, éjjél, mire hazaérnek. Évekkel ezelőtt könyvebb volt: Tóth Miklós Zsolt karnagyunk humorérzékének köszönhetően a kóruspróbák tele voltak kacagással, fölfrissülve értünk a végére. Ma már hetente kétszer, néha többször, gyakran szünet nélkül két és fél órát igyekszünk erőnkön fölül megfeszített tempóban koncentrálni. Nevetésre ritkán van időnk s okunk. Talán túl magasra került a lécz?

Köszönjük azokat az elismerő és megtisztelő hangokat, melyek szerint tehetségünknek megfelelően művészi szinten látjuk el az önként vállalt feladatot. Nem gondolom, hogy túláradna bennünk a tehetség. Viszont van más muníción: hogy hordani akarjuk azt a kis súlyt, ami itt a Keresztből ránk van kímérve. Nagy szavak ezek, tudom. De amikor ma egy rendkívüli képességű karnagy és énekes a karrier helyett azt választja, hogy egy-két tehetséges és sok szerény képességű ijedt énekesből próbálja a legtisztább hangokat elővarázsolni, az tényleg kegyetlen küzdelem. S ha egy-egy csatát megnyerünk, az a csodával határos.

Hisszük, hogy ez a küzdelem nem szélmalomharc, hanem az igazi, amelyben mindenki csak nyerhet. Hisszük, hogy szavak nélkül (is) megpendül egy hír minden lélekben, aki hallja, s akinek füle van a hallásra. Hálásan köszönjük a közönségnek, hogy volt füle erre a hívó szóra, és megtöltötte a templomot. Boldogok voltunk, hogy velünk énekeltek. Hiszen aki énekkel zengi az Úr nagyságát, az kétszer imádkozik. Szerintünk még többször!

Énekeljete hát, újlakiak, mert Szeretet nélkül nehéz énekelni, mint ahogy dalok nélkül nehezebben nyílik szeretetre a szív. Énekeljete hát, mert ez által tanultok meg jól lélegezni: a Lélek öröme a lényeg. Énekeljete hát, mert a zene, a tánc, és mindezek előtt az ének az Ünnepe nélkülözhetetlen részei, amire készülünk. A Kisdéd első fölsírása, az első tökéletes emberi hang csengjen fülünkbe, s kíséren minket az úton!

Jobbágy Éva

A Sarlós Boldogasszony Kórus advent 4. vasárnapjának estéjén szépszámú közönség előtt lélekemelő és művészi élményt nyújtó karácsonyi koncertet adott templomunkban. A műsor után az énekkar jóhangulatú agapén még vendégül is látta hallgatóit a Szent István hittanteremben. A szerk.

Lasetzky Frigyes

Újlaki arcok

Budapesten, a Belvárosban születtem 1946-ban, és itt éltem 1974-ig, az esküvőmig. Értelmiségi családban nőttem fel, bátyám korai halála miatt egyedüli gyermekként. Szüleim békés, nyugodt környezetet biztosítottak, annak ellenére, hogy volt benne kitelepítés és 1956 a Rádió épületének szomszédságában. Igyekeztem megfelelni sok mindennek. Jól tanultam és sportoltam, főleg vívtam. Szüleim katolikusok voltak és segítettek, hogy gimnazista koromban bekerüljek egy regnumi közösségbe, mely máig tartó barátságokat, közös élményeket és a világ másfajta meglátását jelentette.

Gimnáziumi érettségi után az építészmérnöki karra kerültem, ahol 1974 végeztem. Nem gondoltam, hogy évfolyamtársammal, Fejérdy Tamással egyszer majd közösen dolgozunk az újlaki képviselőtestületben és a templom felújításán. Az építészetén kívül a vívás volt életem meghatározója. Versenyeztem, utazgattam és itt ismerkedtem meg Krisztinával, aki akkor még kislány volt, én meg nagy fiú. Megéreztem benne valamit, amit senki másban nem. 1974-ben összeházasodtunk. 1975-ben megszületett Frigyes, majd 1977-ben Gergő. A Középülettervező Vállalatnál voltam építész, és három évre családommal együtt Algériába mentem dolgozni. Életemre szóló élmény volt. 1984-ben költöztünk az újlaki plébánia környékére. Elégedettek voltunk. Amit terveztünk, azt megvalósítottuk: boldog házasság, két szép gyermek, egészség, munka, amelyet szeretek, autó, kertés ház, jóbarátok. Azt hittük ez a természetes, de a Teremtőnek más céljai voltak velünk.

1987-ben egy sportbalesetben elvesztettük Gergőt. Azt hittük, mindennek vége. Nem így lett. Az elkövetkezendő években megszületett Krisztina, majd Marci, végül Kata. Ismét boldogok voltunk. Az ártatlan gyermek halála felébresztett minket. További sorsunkat rábíztuk a Mennyei Atyára. Ekkor döbentünk rá, hogy mennyi szeretetet kapunk az ismerős atyáktól: Weigand Jóska bácsitól, György atyától, János atyától, meg persze családunktól, barátainktól, a házasság végéig közösségtől, és számunkra addig kevésbé ismert újlakiaktól.

Bekapcsolódtunk a plébánia életébe. Én az újlaki képviselőtestület munkájában vettem részt és foglalkoztam a plébánián adódó építészeti feladatokkal, köztük a templom napokban befejeződött belső újrafestésével is. Krisztina feleségem napról napra folytatott küzdelmet önmagával, hogy ráataláljon arra a szívből jövő szeretetre, amit aztán szétoszthat maga körül. Nyári napközit talált ki az újlaki gyermekeknek, melyet éveken keresztül szervezett. Egész generáció nőtt fel a kicsikből, akik a plébánia mai fiataljait jelentik. A napközi ma is él, Németh Anikó szívből jövő szeretettel és szakértelemmel folytatja ezt a munkát. Krisztina éveken át írt gondolatokat a minden hónap 21-én megtartott szentmisékre, melyeken gyermekeinkért imádkozunk. Ma is él ez a hagyomány. Évek óta áll fent a Kecse hegyen a fakesztt, ahol évente keresztutat és szentmisét tart Kemenes Gábor atya, szintén gyermekeink lelki üdvösségéért.

Krisztina kitartó munkával életre keltette a Margit körüti ferences könyvesboltot. Végül 2003-ban több éves tanulás után hitoktatói diplomát szerzett. Néhány hónapra rá egy közös római zárándokutat követően pár napos betegség után a Teremtő magához szólította. Ismét elsötétült a világ. Azt hittem, már védve vagyunk a megpróbáltatásoktól. Gyermekeink, unokáink majd növekednek, felnőtte válnak, és mi ezt nagy békességben szemléljük. Ám a Teremtőnek ismét más terve volt velünk. Első unokánk fogantatásának hírért Krisztina még meghallhatta, és most már a másodikat várjuk. Azt a szeretetet, amit Krisztina szétosztogatott, most mi kapjuk vissza. Segít mindenki, aki korábban is segített, és ehhez még csatlakoztak a keresztmamák és a Szent Angyala iskolából a gyerekek osztálytársainak a szülei is. Futó Károly atya kétségbeesésemre azt mondta: Krisztina megmutatta, hogyan kell jónak lenni. Tegyük mi is ezt.

Köszönet gyermekeimnek, akikkel közösen próbálunk boldog családnak és jónak lenni, ha tudunk.

Családi események

Megszületett: 2005. november 28-án Fábry Pál és Monika 10. unokája, Kinga Katalin (Fábry György és Katalin leánya).

A keresztség szentségében részesült: december 11-én Vavra Noémi Nikolett Vivien, 26-án Fogarassy Gergő.

Halottaink:

Szigetvári Ferenc (93), Boda Béláné (61), Vass Béla (100).

Képviselőtestületünk legutóbbi üléséről

Képviselőtestületünk ez évi utolsó ülését december 15-én tartotta. A gyűlés fő napirendi pontja templomunk és plébánián továbbiakban szükséges építészeti feladatainak számbavétele, a következő évi munkák tervezése.

Fejérdy Tamás és Lasetzky Frigyes ismertették templomunk és plébániánk műszaki állapotát. A belső festés a jubileumi év kezdetére – mindannyiunk tetszését elnyerve – elkészült, hála az Úrnak és köszönet mindazoknak, akik ezt elősegítették. A belső lábazat jelenleg csak festést kapott, ezt a továbbiakban szeretnénk kővel burkolni. A liturgikus tér áttervezése a liturgikus előírások és a célszerűség figyelembevételével folyik. A főoltár kisebb javításokra szorul, a főoltárkép felett levő Szentháromság szobor restaurálása mihamarabb esedékes. A lourdes-i kápolna új rácsot kap, a munkával Seregi György díszműlakatost bizzuk meg. Törödnünk kell a sekrestye és környékének rendbetételével, valamint a templom mögötti kert rendezésével is. A templomkülső javításokra szorul: a festés helyenként lepereg, a toronyablakokat ki kell cserélni, a toronysüveg beázik. Plébániánkon is akad bőven tennivaló. A hittantermek tetőcserepezését rendbe kell hozatni, a fűtést pedig korszerűsíteni. A plébánosi lakás a Főegyházmegye finanszírozásával elkészült, a tanácsterem és az ivera renoválása maradt a következő évre. A testület számba vette az anyagi lehetőségeket, saját forrásaink mellett a II. kerületi Önkormányzat és a Főegyházmegye támogatását kérjük.

A gyűlésen a továbbiakban aktuális ügyeinkről esett szó: a karácsonyi csomagok összeállításáról, valamint fiataljainkkal való kapcsolattartásról. Az ülést a Szentháromság dicsőítésével fejeztük be.

H. Z. E.

IGE-IDŐ

„Az Úrban leld gyönyörűséged, s ő megadja neked szíved kéréseit.” (Zsolt 37, 4)

Azt hiszem, testvérek, a fenti igerész jó program lehet az új esztendőre. Jó néhányan tesznek elhatározásokat így év elején, mit és hogyan csináljanak másképp, mint eddig. Jó volna elhagyni néhány rossz szokást, tökéletesedni ebben-abbban, és egyre inkább Isten képmására csiszolódni.

Vannak azután olyan vágyaink, amelyeket nem mondunk ki hangosan - tán még magunknak sem -, csak titkon reméljük, hogy valóra válnak. Egy rég dédelgetett vonzalom kiteljesedése, egy elérhetetlennek látszó cél megvalósulása, kibékülés valakivel, új munkahely, egészen más életpálya, mint amiről idáig azt hittük, hogy nekünk való, az életkörülmények jelentős javulása, és így tovább.

Sokszor ezek teljesen reménytelennek látszanak, mégsem tudunk túllépni rajtuk, mert annyira áhított dolgok.

De vajon tényleg lehetetlenség mindaz, amire szívből vágyakozunk? Nem. Legalábbis ha a zsoltáros idézett szavait tartjuk szem előtt. Gyönyörűség az Úrral lenni akkor, ha az együttlét őszinte, szeretettel teljes, odaadó. Az Ő részéről ez megvan. Tegyük meg a megfelelő lépést mi is! Kötelességtudatból voltunk Vele? Ideje az átfelműködésünknek. Csak akkor szerettük Őt, amikor kedves és örömteli dolgokat adott? Tudatosítsuk, hogy minden a javunkat szolgálja. Vele voltunk, de csak tessék-lássék? Az kevés! A száz százalékra kell törekednünk ebben is.

Mire mindez megvalósul, örömmel leszünk Vele minden percben. Ő pedig, mivel jóságos és ajándékozó Isten, megadja nekünk szívünk kéréseit.

Júlia Erika

Vacsora negyven főre

Vendégjáró napokat élünk. A háziasszonyoknak van alkalmuk ilyenkor finom falatokkal jóllakolni akár féltucatnyi vendéget és családtagot, sőt, kivételes esetben akár még ennek a két- vagy háromszorosát is. Olykor mosolyogva, anyagi türelemmel, de többnyire erejük végső megfeszítésével. Hiszen nem kevés, amit teljesítenek.

Vannak azonban közöttünk és körülöttünk, akik nem 4-5, hanem 40-50 főre főznek. És nem az ünnep kedvéért, hanem hogy kosztosaik ne éhezzenek, legalább asznap. Főztüket hétfő esténként osztja ki leggyakrabban Zabó Anikó a Bécsi úti karitász-helyiségben sorakozó hajléktalanoknak.

Hogy történelmileg hogyan kezdődött, azt ki-ki másképpen láthatja, hiszen emlékek és feljegyzések szerint Újlakon hosszú hagyománya van a jótékonyágnak. A maiak tevékenysége talán az erdélyi menekültek felkarolásában gyökerezik, amikor 1989-90 telén egyebek - például György atya lelki tanítása - mellett teával és zsíros kenyérral várták őket hétfő esténként. Ezután hozta létre Rácz Gábor és Udvardy László az Újlak Karitász Alapítványt, melyet ma is nagy elkötelezettséggel működtetnek.

Az étkezés eleinte itt is zsíros kenyér volt meg tea, elsősorban Bereczki Edit jóvoltából. Azután Terjék Eszter gondolta úgy, hogy ennél többet is lehet, és hétfőnként nagy kondérban hordta le az ételt a buszon a hajléktalanoknak. Áldozatos munkájába egy év elteltével mások is bekapcsolódtak. A koordinálást rövid időre Bartos Ágota, majd tőle három éve Nyulasi Monika vette át, aki természetesen maga is egyike a vacsorafőzőknek.

Hogy ne legyen túl nagy a megterhelés, 10-15 önként vállalkozó asszony közül főz valaki minden héten. (Régebben a téli estére ketten is főztek, hogy biztosan elég legyen.) A főzők gondja zömmel az anyagbeszerzés és a szállítás is, ha kell, családtagjaik bekapcsolásával. Mindebben azonban számíthatnak a Karitász vezetőire, akik egyébként már több forrást feltártak, melyekből kedvező árú élelmiszerekhez lehet jutni. Elméletben az anyagiakat is a Karitász állja, jó néhányan azonban nem tartanak igényt az elszámolásra. Ahogy Monika fogalmaz: ez a forma a szegények legcéltudatosabb támogatása, sokkal hatékonyabb, mint az útkeresztelésben marokba nyomott százás.

A menü? Lehet gulyás vagy lucskoskáposzta, lencsefőzelék vagy babgulyás - a lényeg, hogy tápláló, nagy mennyiségben elkészíthető és viszonylag egyszerűen kezelhető (például: kanállal fogyasztható) legyen. A milánói makaróni kevésbé vált be - tessék csak megpróbálni negyven adagnyi tésztát a tűzhelyen melegen tartani, de nem leégetni! Kézenfekvőnek látszik a paprikáskrumpli - csak nem annak, akinek menten inhuvelygyulladása lett ennyi krumpli megpucolásától, számol be tapasztalatairól Monika. Eldobható edényként tisztára mosott, „megskalpolt” üdítőitalos dobozok szolgálnak, melyek igen praktikusak is, tekintettel a kényeszerű állvafogyasztásra. A Karitász továbbra is kéri a hívektől az ilyen dobozok gyűjtését.

A főzőcsapatnak mintegy fele kerül ki az újlaki hívek soraiból. A személyi összetétel folyamatosan változik; van, aki elköltözik, van, aki a 3-4 gyerek mellett nem győzi a munkát - de van, aki igen. És szerencsére mindig akadnak újak, akiknek hitbeli elkötelezettsége kezébe adja a főzőkanalat. Isten áldása legyen valamennyiük áldozatos munkáján.

Szaszovszky József

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsőpénteken 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után,
és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és
minden hónap első szombatján a szent-
misék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap
21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a
szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):
vasárnap 10⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vásár-
napján a 9-es mise után a Szent Erzsé-
bet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10
órákor a Szent Margit teremben.

Kerámia szakkör gyermekeknek: minden
héten csütörtökön du. 4-től ½ 6-ig a
Szent István teremben.

Odaadás

*Járjak vakon Uram, a Te utaidon,
Mint kisgyermek, terved tudni nem akarom.
A bölcsességnek Atyja vagy, s az én jó Atyám.
Hozzád vezetsz, bár vezess át vak éjszakán.*

*Uram, legyen, amit Te akarsz: készen vagyok!
Ha az életben nem adsz is boldog napot.
Hiszen az idő Ura vagy, Tiéd a kor,
És örök mád enyém lesz majd valamikor.*

*Valóítsd meg terveidet, gondolatod.
Segíts, ha áldozatra készit sugallatod!
Felejtsem el mindenestől kis önmagam,
Halljon meg az én, és csak Neked
éljek, Uram!*

Edith Stein

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Koncsosné

Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Januári naptár

1. V. Újév, Szűz Mária, Isten Anyja
2. H. Nagy Szent Vazul és
Nazianzi Szent Gergely
8. V. Vízkereszt, Urunk megjelenése
9. H. Urunk megkeresztelkedése

Szent Margit ünnepe a Margitszigeten

Január 15-én, vasárnap délelőtt 11 óra-
kor az ünnepi szentmisét Dr. Erdő Péter
bíboros úr celebrálja a romoknál felállí-
tott oltárnál.

A Szent Mihály kápolnában a triduum
január 16 – 17 – 18-án (hétfő, kedd,
szerda) du. 5 órákor lesz, a szentbeszé-
deket Dr. Leszkovszky Pál domonkos
atyja mondja.

18. Sze. Árpád-házi Szent Margit
24. K. Szalézi Szent Ferenc
25. Sze. Szent Pál megtérése
28. Szo. Aquinói Szent Tamás
31. K. Bosco Szent János

Hírek, hirdetések

* Adó. Akik személyi jövedelemadójuk 1-1%-áról rendelkezhetnek, azok-
nak szíves figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (adószáma:
0011), másfelől az újlaki plébániához tartozó két alapítványt. Az Újlaki Sárlos
Boldogasszony alapítvány adószáma: 18083440-1-41, az Újlak Karitás
alapítványé: 18018844-1-41.

* Január 5-én, Vízkereszt hagyományos vigiliáján lesz a következő ünnepi
matutinum a margitszigeti Szent Mihály kápolnában. A latin nyelven énekel
szertartás este 8 órákor kezdődik és mintegy két és fél óra hosszát tart.

* Február 2-án, csütörtökön, Gyertyaszentelő ünnepén az esti 6 órai
szentmisére várjuk a híveket, különösképpen a gyermekes családokat gyer-
tyás templomi körmenetre.

* December 11-én, advent 3. vasárnapján az *Olgay Hangok* nevű családi
zenekar volt vendégünk a Cegléd melletti Csemőről. A tizenötgyermekes
családból öt gyermek zenél a nagybácsi vezetésével. A 9-es és a ½ 11-es
szentmisén látták el a zenei szolgálatot mindannyiunk örömeire.

* Az Újlak Karitás által támogatott hajléktalanok egészségügyi gondozá-
sát Chemez Rózsa nyugdíjas doktornő, képviselőtestületünk tiszteletbeli tag-
ja vállalta el.

Megajándékozás

A III. kerületi önkormányzat 200.000 forintot – melyért ezúton is köszönetet
mondunk – utalt át a kerületi karitás-gondozottak, többnyire egyedülálló kis-
nyugdíjasok karácsonyi megajándékozására. A karitás-munkatársak által
összeállított 100 csomagot segítőkész hívek juttatták célba advent negyedik
hetében. Ugyanekkor a II. kerületi gondozottaknak is jutott 40 csomag a plé-
bániai ruhavásár és a műsoros est bevételéből.

Az Újlak Karitás Alapítvány a Bécsi úti karitás-helyiségben is csomagokat
osztott: december 19-én ötvenen kaptak ajándékcsomagot összesen 75.000
forint értékben. Együttlétüket megédésítette a Rác Gábor kislánya által sü-
tött négy ünnepi torta.

Sz. J.

*Köszönjük az eddigi cikkeket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azo-
kat a plébánia oldalbejáratánál lévő postaládánkba dobják! Szerkesztőségünk
telefonszámai: Havasi: 368-1618, Koncsos: 325-7652, Szaszovszky: 367-
7459; email cím: ujlakihangok@freemail.hu*

A februári szám lapzárta: január 20.